

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μαζικά και αποφασιστικά στην απεργία στις 16 του Απρίλη**Υπόθεση όλων των εργαζομένων η μάχη για τις κλαδικές Συμβάσεις και την Κοινωνική Ασφάλιση**

Η απεργία που έχουν προκηρύξει στις 16 Απρίλη Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα και Σωματεία, που παλεύουν μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜΕ, δίνει συνέχεια στον αγώνα για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και την Κοινωνική Ασφάλιση. Και αυτή η σημαντική απόφαση απαιτεί την ολόπλευρη στήριξη των κομμουνιστών, των φίλων του Κόμματος, εργατών, εργατριών, εργαζομένων που βιώνουν τις συνέπειες του ευρωμονόδρομου, της πολύχρονης αντιλαϊκής πολιτικής που εφαρμόζουν όλα τα χρόνια οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Η απεργία αυτή είναι πολύ σημαντική γιατί εκφράζει την αναγκαιότητα συνέχισης του αγώνα σε συνθήκες κλιμάκωσης της κυβερνητικής επίθεσης, που χτυπάει, καταργεί βασικά ασφαλιστικά δικαιώματα και επιβάλλει σκληρή λιτότητα, κάνοντας ακόμα πιο δύσκολη τη ζωή των εργατικών - λαϊκών οικογενειών.

Να ακυρωθούν στην πράξη οι άθλιοι όροι της Εθνικής Σύμβασης

Η απεργία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί αποτελεί τη βάση ενός αγώνα που επιχειρεί να ακυρώσει στην πράξη τους άθλιους όρους της Εθνικής Σύμβασης, στους οποίους συμφώνησε η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ (ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ) με τους βιομήχανους, με «αυξήσεις» περίπου ένα ευρώ την ημέρα, πάνω στα δραματικά χαμηλά κατώτερα μεροκάματα και μισθούς, των 29 ευρώ και 657 ευρώ μεικτά αντίστοιχα.

Οι εργαζόμενοι, με κριτήριο το δικό τους συμφέρον, έχουν υποχρέωση να καταδικάσουν αυτήν τη συμφωνία που καθορίστηκε με κριτήριο τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, σε συνθήκες μεγάλης αύξησης των κερδών του, αύξησης της παραγωγικότητας της εργασίας, με στόχο να εντείνει την εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης, να ενισχύσει την κερδοφορία των επιχειρήσεων. Να διευκολύνει συνολικά την εφαρμογή της στρατηγικής των αναδιρθρώσεων, των αντιδραστικών αλλαγών, επιδιώκοντας την επιβολή της λεγόμενης κοινωνικής ειρήνης, την οποία χαιρέτισαν ο πρόεδρος των βιομηχάνων και οι άλλοι εκπρόσωποι της πλουτοκρατίας.

Σε αυτή τη συμφωνία έχουν καθήκον να αντιταχθούν όλοι οι εργαζόμενοι, παίρνοντας υπόψη ότι οι όροι της Εθνικής Σύμβασης είναι η βάση ενός αντεργατικού πλαισίου γενικότερης σημασίας, το οποίο αποσκοπεί να μπλοκάρει τη διεκδίκηση των κλαδικών και επιχειρησιακών συμβάσεων και ταυτόχρονα να συνδράμει την εφαρμογή της εισοδηματικής πολιτικής της λιτότητας, χτυπώντας συνολικά τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, των πρώην ΔΕΚΟ, τους εργαζόμενους στο δημόσιο, που βρίσκονται αντιμέτωποι με τη μείωση των μισθών τους, αφού η εισοδηματική πολιτική που ανακοίνωσε η κυβέρνηση προβλέπει «αυξήσεις» που είναι μικρότερες ακόμα και από τον επίσημο πληθωρισμό.

Αυτή την αποστολή εκτέλεσε η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, η οποία επέσπευσε την υπογραφή της Εθνικής Σύμβασης γιατί εκτίμησε τον κίνδυνο του μαζικού αγώνα που αναπτύχθηκε για

την Κοινωνική Ασφάλιση και την επίδραση που θα είχε στην πορεία της υπογραφής των Συμβάσεων.

Η απεργία αφορά το σύνολο των εργαζομένων

Η απεργία των ταξικών συνδικάτων ανοίγει νέους δρόμους στην πάλη της εργατικής τάξης και δείχνει την ποιοτική διαφορά των δυνάμεων του ΠΑΜΕ σε σύγκριση με τον εργοδοτικό - κυβερνητικό συνδικαλισμό. Δείχνει την ποιοτική διαφορά ανάμεσα στις ταξικές δυνάμεις και το ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, που είναι συνυπεύθυνος από τη θέση του ουραγού του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Γιατί ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο καλούσε, τόσο καιρό, τους εργαζόμενους να συμμετέχουν στις συγκεντρώσεις για το Ασφαλιστικό όπου στο πλαίσιο και τα ψηφίσματα κυριαρχούσε η στήριξη στο νόμο Ρέππα, που καταργεί εργασιακά δικαιώματα.

Οχι μόνο συμμετείχε στη διαμόρφωση και στήριξε επί της ουσίας το πλαίσιο της ΓΣΕΕ, που εκτός των αυξήσεων πείνας προβλέπει την αποδοχή των ελαστικών μορφών απασχόλησης, της διευθέτησης του χρόνου εργασίας, της απελευθέρωσης των απολύσεων.

Αλλά συνειδητά προσπαθεί να δικαιολογήσει, να καλύψει τη στάση της ΓΣΕΕ ως ένα «λάθος», αποκρύπτοντας ότι πρόκειται για πάγια, πολύχρονη, συνειδητή επιλογή που υπηρετεί τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας.

Οι εργαζόμενοι κι αυτοί που ακολουθούν μέχρι σήμερα το ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορούν να αποδεχτούν αυτή τη στάση γιατί είναι σε αντίθεση με τα δικά τους συμφέροντα, με τα συμφέροντα χιλιάδων συναδέλφων τους.

Από όλα τα παραπάνω συμπεραίνεται ότι η απόφαση των ταξικών Ομοσπονδιών, Εργατικών Κέντρων και σωματείων για την απεργία στις 16 Απρίλη είναι απόφαση που αφορά το σύνολο των εργαζομένων. Πολύ περισσότερο που βασίζεται στα γερά θεμέλια ενός διεκδικητικού πλαισίου το οποίο έρχεται σε σύγκρουση με το κεφάλαιο και την κυρίαρχη πολιτική, ανταποκρίνεται στις αγωνίες, στις ανάγκες των εργατικών - λαϊκών οικογενειών.

Αναδεικνύοντας ότι δεν πρέπει να ανεχθούν οι εργαζόμενοι, οι παραγωγοί του πλούτου, καθήλωση, μείωση των μισθών και των συντάξεων, δεν πρέπει να ανεχθούν «αύξηση» ένα ευρώ την ημέρα, δεν πρέπει να ανεχθούν κατώτερο μεροκάματο 30,4 ευρώ μεικτά ή 681 ευρώ μεικτά κατώτερο μισθό για τον εαυτό τους, τους συναδέλφους τους, την τάξη τους.

Αντίθετα, στις συνθήκες της μεγάλης ακρίβειας και της εμπορευματοποίησης της Παιδείας, της Υγείας, των κοινωνικών υπηρεσιών, έχουν καθήκον να διεκδικήσουν την υπογραφή κλαδικών Συμβάσεων Εργασίας με ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, με διεύρυνση των εργασιακών δικαιωμάτων.

Να παρεμποδίσουν την εφαρμογή του αντιασφαλιστικού νόμου της ΝΔ, να διαμορφώσουν τις βάσεις για την ανατροπή του συνόλου της αντιασφαλιστικής νομοθεσίας (Πετραλιά - Σιούφα - Ρέππα), επιμένοντας στη μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, στη μείωση των ημερών εργασίας που απαιτούνται για κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, αποκλειστικά δημόσια - δωρεάν Υγεία, Πρόνοια.

Να μούνε εμπόδιο στα νέα αντεργατικά μέτρα που ετοιμάζει η κυβέρνηση και αφορούν την παραπέρα ελαστικοποίηση του εργάσιμου χρόνου, την απελευθέρωση των απολύσεων, την κατάργηση της αποζημίωσης των απολυμένων.

Να μούνε εμπόδιο στα νέα αντεργατικά μέτρα που θα φέρει για την κατάργηση των Βαρέων Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο για τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα.

Μέσα στην πορεία της προετοιμασίας αυτού του αγώνα, είναι ανάγκη να συζητηθεί η πείρα από τις πολύμηνες κινητοποιήσεις για την Κοινωνική Ασφάλιση. Να συζητηθεί η πείρα από τη στάση κάθε πολιτικής - συνδικαλιστικής δύναμης απέναντι στις ιδιωτικοποιήσεις, απέναντι στις Συλλογικές Συμβάσεις και τα άλλα προβλήματα.

Παίρνοντας υπόψη για παράδειγμα ότι το 2006-2007, μέσα σε αντίξοες συνθήκες, οι ταξικές Ομοσπονδίες (Οικοδόμων, Τύπου και Χάρτου κ.ά.), αλλά και ταξικά συνδικάτα, όπως της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης, του Καζίνο της Πάρνηθας, με καλή οργάνωση και αποφασιστικό, μαζικό αγώνα έσπασαν τα όρια που έβαζε η προηγούμενη Εθνική Σύμβαση ΓΣΕΕ - Βιομηχάνων.

Αυτό δεν αφορά μόνο μια αριθμητική διαφορά η οποία λόγω των δυσκολιών δεν είναι δεδομένη, αλλά δείχνει το διαφορετικό κριτήριο, το διαφορετικό προσανατολισμό, τις προσπάθειες που κάνουν οι δυνάμεις που παλεύουν μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜΕ.

Συσπείρωση στο ΠΑΜΕ, καλή οργάνωση και αποφασιστική περιφρούρηση του αγώνα

Το σχεδιασμένο άνοιγμα που θα γίνει από τις ταξικές δυνάμεις μέσα σε κάθε συνδικαλιστική οργάνωση, η επιμονή να κατανοηθεί η ουσία της απεργίας, η επιμονή στην οργάνωση των εργαζομένων στους τόπους δουλειάς, θα είναι το κίνητρο που θα προκαλέσει γενικότερο προβληματισμό στο εργατικό κίνημα και θα συμβάλει ώστε να μπουν στον αγώνα πλατύτερες εργατικές δυνάμεις, συνδικαλιστικές οργανώσεις, συνδικαλιστές, εργαζόμενοι που ταλαντεύονται και διστάζουν ακόμα να βρεθούν μαζί με το ταξικό κίνημα στο δρόμο του αγώνα.

Αυτό θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από την τολμηρή, ουσιαστική συζήτηση, με πειστικά επιχειρήματα που θα τεκμηριώνουν όχι μόνο γιατί πρέπει να συμμετέχουν οι εργαζόμενοι στην απεργία και γενικότερα στη συλλογική πάλη. Αλλά θα φέρνουν στην ημερήσια διάταξη την αναγκαιότητα συσπείρωσης νέων δυνάμεων στο ΠΑΜΕ, τη σημασία της αλλαγής των συσχετισμών δύναμης, που συνδέεται άμεσα με την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος και το δυνάμωμα της ταξικής πάλης για νέα δικαιώματα, για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής, για να ανοίξει ο δρόμος στην ανάπτυξη, που καθορίζεται από τις ανάγκες των εργατικών οικογενειών.

Υπάρχει πλούσια πείρα, η οποία μπορεί να αξιοποιηθεί με μεγαλύτερη προσφορά και αυτοθυσία, παίρνοντας υπόψη ότι αυτή την περίοδο υπήρξε σοβαρή κινητοποίηση εργατικών - λαϊκών δυνάμεων, εκτίμηση για τον πρωτοπόρο ρόλο του ΠΑΜΕ. Αλλά και δυσκολίες που συνδέονται με τον αρνητικό συσχετισμό δύναμης, το επίπεδο οργάνωσης της εργατικής τάξης και τις αδυναμίες του ταξικού κινήματος, με τις οποίες επιβάλλεται να αναμετρηθούμε με μεγάλη ευθύνη και απαιτητικότητα.

Η αντιπαράθεση με την εργοδοσία και τους κάθε λογής απεργοσπαστικούς μηχανισμούς θα είναι πολύ σκληρή και απαιτούνται πρόσθετα μέτρα για την ενίσχυση της δουλειάς των συνδικάτων, την ενίσχυση των βάσεων στους χώρους δουλειάς, τη συγκρότηση απεργιακών επιτροπών, την περιφρούρηση του αγώνα που αυτή τη φορά έχει πολύ μεγαλύτερες απαιτήσεις.

Οι κάθε λογής απεργοσπαστικοί μηχανισμοί και οι απειλές της εργοδοσίας «θα σπάσουν τα μούτρα τους», αν μέσα στην προετοιμασία αυτού του αγώνα κατανοηθεί, περισσότερο από πριν, ότι η δύναμη των καλά οργανωμένων εργατών και εργατριών, των δραστήριων και αποφασισμένων μαχητών, Ελλήνων και μεταναστών, ανδρών και γυναικών, ηλικιωμένων και νέων, που υπερασπίζονται το ταξικό τους συμφέρον, είναι μεγάλη.

Είναι η δύναμη που δημιουργεί εξελίξεις, που σπάει προβλέψεις και ανεβάζει σε ανώτερο επίπεδο την ταξική πάλη.

Η προσπάθεια πλατύτερων εργατικών δυνάμεων που θα κάνουν αυτή την επιλογή θα δικαιωθεί. Γιατί θα συμβάλει ώστε να μπει ένα ακόμα λιθάρι στην ανάπτυξη του ταξικού αγώνα, στη δημιουργία προϋποθέσεων που θα επιτρέψουν στην εργατική τάξη να παλέψει από καλύτερες θέσεις στην καθοριστική σύγκρουση με το μεγάλο κεφάλαιο, τους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς του εκφραστές.

Σε αυτή την πορεία θα απομυθοποιούνται οι κινήσεις εντυπωσιασμού, οι άσφαιρες αντιπαραθέσεις μέσα στη βουλή στις οποίες πρωτοστατούν η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΝ /ΣΥΡΙΖΑ, ο κάθε ένας από τη σκοπιά του.

Θα συνειδητοποιείται πιο βαθιά ότι η οργανωμένη εργατική πάλη που στρέφεται κατά της πλουτοκρατίας και των κομμάτων της δεν μπορεί να υποκατασταθεί από κοινοβουλευτικά και άλλα κόλπα.

Θα κατανοείται στην πράξη ποιοι είναι οι φίλοι και ποιοι οι αντίπαλοι της εργατικής τάξης. Θα κατανοείται ότι τα κόμματα, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις που υποστηρίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση, τον ευρωμονόδρομο, την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία του κεφαλαίου, ό,τι και να λένε στα λόγια, δεν έχουν καμία σχέση με τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Του Γιώργου ΜΑΡΙΝΟΥ
Μέλους του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ